

Deel 9 – Het gewetenloze karakter van de Chinese Communistische Partij

Wat het meest angstaanjagend is, is dat de CCP er alles aan probeert te doen om de morele fundering van de volledige natie te vernietigen, om elke Chinees in min of meerdere mate tot een samenzweerder om te vormen om zo een omgeving te creëren die gunstig is voor de CCP om ‘met de tijd vooruit te gaan’. Het is vooral van belang om duidelijk te begrijpen waarom de CCP gewetenloos handelt, en tevens dienen wij haar misdadige aard te onthullen.

Voorwoord

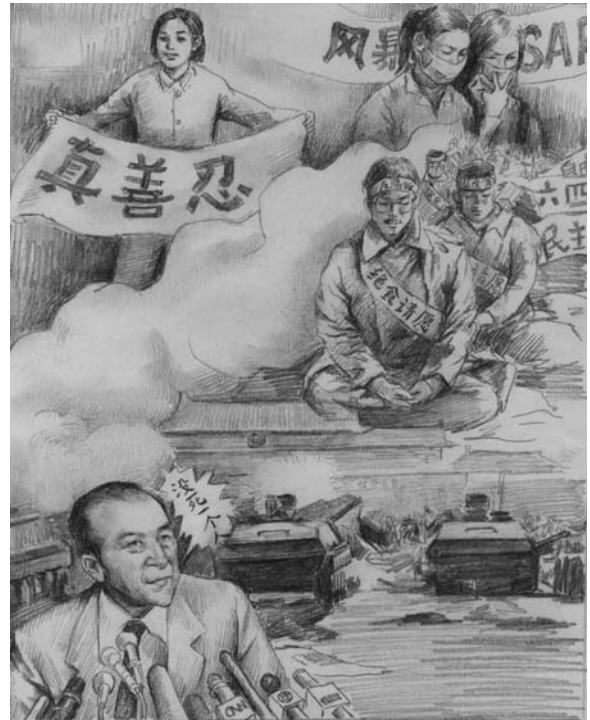
De communistische beweging die zichzelf al meer dan een eeuw lang als groots en roemruchtig heeft afgeschilderd, heeft de mensheid slechts oorlog, armoede, barbaarsheid en dictatuur gebracht. Met de ineenstorting van de Sovjet-Unie en de Oost-Europese communistische partijen is deze rampzalige en gewelddadige tragedie bij het einde van de vorige eeuw definitief haar laatste stadium ingegaan. Van de gewone burgers tot aan de secretaris-generaal van de Communistische Partij, niemand gelooft nog in de mythe van het communisme.

De communistische partij kwam noch door een ‘goddelijk mandaat’[1], noch door een democratische verkiezing tot stand. Nu haar ideologie geruïneerd is, staat de legitimiteit van haar bewind voor een ongekende uitdaging.

Alhoewel het in overeenstemming zou zijn met de loop van de geschiedenis, is de Chinese Communistische Partij (CCP) onwillig om het historische toneel te verlaten. In plaats daarvan gebruikt zij de meedogenloze methodes die zij tijdens decennia van politieke campagnes heeft ontwikkeld, om haar krankzinnige strijd om legitimiteit te vernieuwen, en haar dode mandaat nieuw leven in te blazen.

Haar beleid van hervormingen en het openen van de grenzen vermomt een wanhopige bedoeling om haar eigen partijbelang en totalitair bewind te handhaven. De economische successen die ondanks strikte beperkingen de afgelopen twintig jaar door het harde werk van het Chinese volk werden geboekt, hebben de CCP er niet van overtuigd het slagersmes neer te leggen. In plaats daarvan schreef de CCP deze prestaties aan haarzelf toe en gebruikte zij deze om haar bewind te bekrachtigen, met als gevolg dat haar voortdurend immorele gedrag nog bedrieglijker en misleider is geworden. Het meest alarmerend is het feit dat - in een poging om elke Chinese burger in min of meerdere mate in een samenzweerder te veranderen - de CCP er alles aan doet om de morele fundering van de gehele natie te vernietigen en dat zij zo een omgeving tot stand hoopt te brengen die gunstig is voor de CCP om ‘met de tijd vooruit te gaan’.

Op het historische moment van vandaag de dag aangekomen, is het vooral van belang om duidelijk te begrijpen waarom de CCP als een schurkenbende handelt. Tevens dienen wij haar misdadige aard te onthullen zodat de Chinese natie duurzame stabiliteit en vrede kan bereiken, zo spoedig

Alhoewel de ware feiten over de ‘Slachting op het Plein van de Hemelse Vrede’, de vervolging van Falun Gong en de SARS epidemie anders bewijzen, verdraait de CCP in al haar propagandacampagnes de waarheid: “Geen enkele persoon is gestorven!” verhaalt de commentator.

mogelijk een tijdperk zonder de CCP kan binnentreden, en een toekomst van vernieuwde nationale grootsheid kan opbouwen.

I. Het gewetenloze karakter van de CCP is nooit veranderd

Voor wie is de hervorming van de CCP bedoeld?

Telkens wanneer de CCP in haar geschiedenis een crisis doormaakte, vertoonde zij enige sporen van verbetering om bij het volk illusies over de CCP te creëren. Zonder uitzondering werden deze illusies steeds weer verbrijzeld. Vandaag de dag heeft de CCP korte-termijn profijt nagestreefd en heeft daarmee een show van economische welvaart opgevoerd die het volk er nogmaals van dient te overtuigen om in de fantasieën over de CCP te geloven. De fundamentele conflicten tussen de belangen van de CCP en die van de natie en het volk bepalen echter dat deze valse welvaart niet zal aanhouden. De ‘hervorming’ die de CCP heeft beloofd heeft één doel: het handhaven van haar bewind. Het is een slappe hervorming, een oppervlakkige verandering zonder substantie. Achter deze eenzijdige ontwikkeling schuilt een grote sociale crisis. Wanneer de crisis uitbreekt, zal de natie en het volk wederom boeten.

Nu het leiderschap veranderd is, is er een nieuwe generatie van CCP-leiders die geen aandeel had in de Communistische Revolutie, en die daarom minder prestige heeft wat betreft het beheren van het land. Temidden van haar legitimiteitscrisis is de bescherming van partijbelangen door de CCP meer en meer de basisgarantie geworden voor het handhaven van de belangen van individuen binnen de CCP. De aard van de CCP is zelfzuchtig. Zij kent geen beperkingen. De hoop dat een dergelijke partij zich vreedzaam aan het ontwikkelen van het land zou toewijden is ijdele hoop.

Laat ons kijken wat de *Ren Min Ri Bao*, de volkskrant en het mondstuk van de CCP, gezegd heeft in een artikel op de voorpagina van 12 juli 2004: “De historische dialectiek heeft de leden van de CCP het volgende geleerd: die dingen die veranderd zouden moeten worden, moeten veranderen, anders zal er achteruitgang volgen; datgene dat niet veranderd zou moeten worden, moet onveranderd blijven, anders zal het leiden tot zelfvernietiging.”

Wat is het, dat onveranderd zou moeten blijven? De *Ren Min Ri Bao* verklaart: “De basislijn van de Partij van ‘één centrum, twee basispunten’ moet honderd jaar ononderbroken meegaan zonder enig wankelen.”[2]

Het volk begrijpt niet noodzakelijkerwijs waar het ‘centrum’ en de ‘basispunten’ voor staan, maar iedereen weet dat de vastberadenheid van het communistische spook om haar collectieve belang en dictatuur te handhaven nooit verandert. Het communisme is wereldwijd verslagen en is gedoemd te verdwijnen. Niettemin, hoe corrupter iets wordt, hoe vernietigender het zal zijn in haar doodsstrijd. Het bespreken van democratische verbeteringen met de Communistische Partij staat gelijk aan het vragen aan een tijger om zijn huid te veranderen.

Wat zou China zonder de Communistische Partij doen?

Terwijl de CCP op haar ondergang afstevent, heeft het volk onverwachts ontdekt dat het kwade CCP-spoek, met haar steeds veranderende doortrapte manieren, haar walgelijke elementen in elk aspect van het leven van de gewone mensen heeft achtergelaten.

Toen Mao Zedong overleed, huilden zovele Chinezen bittere tranen vóór het portret van Mao en vroegen zich af: “Hoe kan China verder gaan zonder voorzitter Mao?” Ironisch genoeg, twintig later jaar, nu de Communistische Partij haar legitimiteit om het land te besturen heeft verloren, heeft de CCP een nieuwe ronde van propaganda gelanceerd die er voor gezorgd heeft dat het volk zich opnieuw verontrustend afvraagt: “Wat zou China doen zonder de Communistische Partij?”

In werkelijkheid heeft de alles-doordringende politieke controle van de CCP de huidige Chinese cultuur en Chinese denkwijzen zo diep gebrandmerkt dat zelfs de criteria waarmee het Chinese volk de CCP beoordeelt, het merkteken van de CCP dragen of zelfs afkomstig zijn van de CCP. Daar de CCP in het verleden mensen controleerde door hen haar elementen geleidelijk in te prenten en aangezien de dingen die ze heeft ingeprent in de geesten van de mensen nu zelfs verteerd en opgenomen zijn in al hun cellen, is de CCP nu klaar om te oogsten wat zij zaaide. Het volk denkt volgens de logica van de CCP en zet zichzelf in de schoenen van de CCP bij het beoordelen van goed en fout. Wat betreft het afslachten van de studentenbetogers door de CCP op 4 juni 1989 zeiden sommigen: “Als ik Deng Xiaoping was, zou ik eveneens het protest met tanks onderdrukken.” Wat betreft de vervolging van Falun Gong zeggen sommigen: “Als ik Jiang Zemin was, zou ik ook Falun Gong uitroeien.” Over het verbod op vrije meningsuiting zeggen sommigen: “Als ik de CCP was, zou ik hetzelfde doen.” Waarheid en geweten zijn verdwenen en alleen de CCP-logica is overgebleven. Dit is een van de meest afschuwelijke en meedogenloze methoden die de CCP met haar gewetenloze karakter heeft gebruikt. Zolang het morele gif blijft bestaan dat door de CCP ingespoten is in de gedachten van het volk, kan de CCP energie blijven vergaren om haar eigen onrechtvaardige leven in stand te houden.

“Wat zou China doen zonder de CCP?” Deze manier van denken past precies binnen het doel om het volk te laten redeneren volgens de logica van de CCP.

China ging door haar 5000 jaar oude beschaving zonder de CCP. Inderdaad, geen land ter wereld zou sociale vooruitgang tegenhouden vanwege de val van een bepaald regime. Echter na zoveel decennia van heerschappij door de CCP erkent het volk dit feit niet meer. De voortdurende propaganda van de CCP heeft het volk getraind om de Partij als zijn moeder te beschouwen. De alomtegenwoordige politiek van de CCP heeft het het volk onmogelijk gemaakt om zich een leven zonder de CCP voor te stellen.

China ging niet ten onder zonder Mao Zedong. Zou China zonder de CCP instorten?

Wat is de echte bron van onrust?

Vele mensen kennen en houden niet van het machiavellistische gedrag van de CCP en verafschuwen haar strijd en bedrog. Maar tegelijkertijd vrezen zij de politieke campagnes van de CCP en de daaruit voortvloeiende onrust, en ze zijn bang voor een nieuw hoofdstuk vol chaos binnen China. Zodra de CCP het volk dus bedreigt met ‘onrust’, vervallen de mensen in een stilzwijgende goedkeuring van het bewind en voelen zij zich hulpeloos temidden van de despotische macht van de CCP.

In werkelijkheid is de CCP, met haar verscheidene miljoenen legertroepen en gewapende politie, de échte bron van alle onrust. De gewone burgers hebben noch reden noch het vermogen om opschudding te veroorzaken. Alléén de regressieve CCP kan zo roekeloos zijn om het land op zijn kop te zetten bij het kleinste beetje verandering. De slogans “Stabiliteit gaat boven alles” en “Het in de kiem smoren van alle onstabiele elementen” vormen de theoretische basis van de CCP voor het onderdrukken van haar burgers. Wat is de grootste oorzaak van instabiliteit in China? Is het niet de CCP die zich specialiseert in tirannie? De CCP veroorzaakt zelf eerst onrust en gebruikt vervolgens de chaos die zij heeft gecreëerd om het volk te domineren. Dit soort gedrag is kenmerkend voor schurken.

II. Economische ontwikkeling wordt opgeofferd door de CCP

Het opstrijken van de eer voor prestaties die bereikt zijn door het harde werken van het volk

De aanspraak van de CCP op legitimiteit ligt in de economische ontwikkeling gedurende de laatste twintig jaar. In werkelijkheid werd deze ontwikkeling geleidelijk aan bereikt door het Chinese volk,

nadat de teugels door de CCP een beetje werden gevierd, en kan daarom niet de CCP's eigen verdienste genoemd worden. De CCP heeft de economische ontwikkeling echter wel als haar eigen prestatie opgeëist en verwacht dat het volk daar dankbaar voor is, alsof geen van deze ontwikkelingen zou hebben plaatsgevonden zonder de CCP. In werkelijkheid weten wij allen dat vele niet-communistische landen reeds lang geleden een veel snellere economische groei bereikten.

Wanneer er Olympische gouden medailles worden gewonnen, moeten de atleten de Partij danken. De Partij aarzelde niet om het geforceerde beeld van 'grote sportnatie' te gebruiken om haarzelf met lof te prijzen. China leed heel wat schade tijdens de SARS epidemie, maar de *Ren Min Ri Bao* berichtte dat China het virus verslagen had 'door te vertrouwen op de fundamentele theorie, lijn, principe en ervaring van de Partij'. De lancering van China's ruimteschip Shenzhou-V werd door professionals in de astronautische wetenschap en technologie verwezenlijkt, maar de CCP gebruikte het als bewijs om aan te tonen dat slechts de CCP het Chinese volk ertoe kon brengen om met de machtigste landen ter wereld op de ruimtevaartranglijst te staan. De organisatie van de Olympische Spelen in 2008 door China – in feite een 'olijftak' van de westerse landen aan China om haar aan te moedigen haar mensenrechtensituatie te verbeteren – wordt door de CCP gebruikt als bevestiging van haar eigen legitimiteit en als voorwendsel voor het onderdrukken van het Chinese volk. Het 'grote marktpotentieel van China', dat door buitenlandse investeerders wordt gezocht, stamt af van de consumptiecapaciteit van de Chinese bevolking van 1,3 miljard mensen. De CCP eigent zich het krediet voor dit potentieel toe en verandert het in een scherp wapen dat wordt gebruikt om de westerse maatschappijen te dwingen om samen te werken met het CCP-bewind.

De CCP schrijft om het even wat slecht is toe aan reactionaire krachten en aan verborgen motieven van individuen, terwijl zij alles wat goed is aan het leiderschap van de Partij toeschrijft. De CCP zal elke prestatie aangrijpen om haar aanspraak op legitimiteit aantrekkelijker te maken. Zelfs het wangedrag van de CCP kan tot iets 'goeds' worden verdraaid om haar doeleinden te dienen. Bijvoorbeeld toen de waarheid over de ongeremde verspreiding van AIDS niet meer kon worden toegedekt, creëerde de CCP plotseling een nieuwe identiteit. Zij mobiliseerde zorgvuldig haar propagandamachine, zette alles en iedereen in, van welbekende acteurs tot de Partijsecretaris, om de voornaamste schuldige, de CCP zelf, af te beelden als een zegen voor patiënten, als de uitroeier van AIDS, en een bestrijder van ziektes. Bij het behandelen van een dergelijk ernstige kwestie van leven en dood, was de CCP enkel begaan met hoe zij deze kwestie kon gebruiken om zichzelf te verheerlijken. Enkel een schaamteloze schurk als de CCP is in staat tot een dergelijk meedogenloos gedrag als het op een hondsbrutale en onderhandse manier opeisen van de eer en het volstrekt negeren van menselijk leven.

Economisch nadeel veroorzaakt door kortzichtig gedrag

Temidden van een ernstige 'legitimiteitscrisis' in de jaren 1980 voerde de CCP een beleid door van hervorming en openheid om haar bewind te handhaven. Haar begerige verlangen naar snel succes heeft China in een nadelige positie geplaatst, door economen 'de vloek van de laatkomer' genoemd.

Het concept van 'de vloek van de laatkomer', ook wel 'voordeel van de laatkomer' genoemd door sommige geleerden, verwijst naar het feit dat onderontwikkelde landen die zich laat op de weg van ontwikkeling begeven, de ontwikkelde landen in vele aspecten kunnen imiteren. De imitatie kan twee vormen aannemen: het imiteren van het sociale systeem, of het imiteren van technologische en industriële modellen. Het imiteren van een sociaal systeem is meestal moeilijk, aangezien een dergelijke hervorming de gevestigde belangen van bepaalde sociale of politieke groepen in gevaar zou brengen. Bijgevolg zijn de onderontwikkelde landen eerder geneigd de technologie van de ontwikkelde landen te imiteren. Alhoewel de technologische imitatie een economische groei op korte termijn kan voortbrengen, kan het resulteren in vele verborgen risico's en zelfs in het falen van de lange-termijn ontwikkeling.

Het is precies deze ‘vloek van de laatkomer’, een weg gedoemd te mislukken, die de CCP heeft gevolgd. In de loop van de afgelopen twee decennia heeft de ‘technologische imitatie’ van China enkele vruchten afgeworpen, die de CCP heeft aangewend om haar ‘legitimiteit’ te bewijzen en om zich te blijven verzetten tegen politieke hervormingen die de eigenbelangen van de CCP zouden ondermijnen. Op deze wijze zijn de lange-termijn belangen van de natie opgeofferd.

Een pijnlijke rekening voor de economische ontwikkeling van de CCP

Terwijl de CCP constant over haar economische vooruitgang opschept, staat de Chinese economie vandaag de dag lager gerangschikt in de wereld dan tijdens het Qianlong regime (1711-1799) in de Qing Dynastie. Tijdens de Qianlong periode maakte het bruto nationaal product (BNP) van China meer dan 51 procent uit van het wereldtotaal. Toen Sun Yat-sen de Republiek China (de Kuomintang of KMT-periode) oprichtte, maakte het BNP van China 27 procent van het wereldtotaal uit. Tegen 1923 was dit percentage gezakt, maar het bedroeg nog steeds 12 procent. In 1949, toen de CCP de macht overnam, was het percentage 5,7 procent, en in 2003 was het BNP van China minder dan 4 procent van het wereldtotaal. In tegenstelling tot de economische achteruitgang tijdens de KMT periode die werd veroorzaakt door tientallen jaren oorlog, vond de voortdurende economische daling onder het bewind van de CCP in vreedzame tijden plaats.

Om haar bewind te rechtvaardigen, is de CCP vandaag de dag belust op snelle successen en onmiddellijke voordelen. De verlamde economische hervorming die de CCP lanceerde om haar belangen te beschermen, is het land duur komen te staan. De snelle economische groei van de afgelopen twintig jaar is in hoge mate gestoeld op het buitensporige gebruik of zelfs het verspillen van middelen, en is bereikt ten koste van de vernietiging van het milieu. Een aanzienlijk gedeelte van het BNP van China wordt bereikt door de kansen van toekomstige generaties op te offeren. In 2003 droeg China minder dan 4 procent bij tot de wereldeconomie, maar haar consumptie van staal, cement en andere materialen bedroegen één derde van het totale globale verbruik.[3]

Vanaf de jaren 1980 tot aan het eind van de jaren 1990 steeg de woestijnvorming in China van iets meer dan 1000 tot 2460 vierkante kilometers. Het bebouwbaar land per hoofd van de bevolking verminderde ook van ongeveer 2 *mu* in 1980 tot 1,43 *mu* in 2003.[4] De wijdverspreide toename van stukken land voor ontwikkeling heeft ervoor gezorgd dat China 100 miljoen *mu* akkerland in slechts een paar jaar tijd heeft verloren. Het in beslag genomen land wordt echter voor maar 43 procent gebruikt. Momenteel is de totale hoeveelheid aan afvalwater dat geloosd wordt 43,95 miljard ton, wat de milieucapaciteit met 82 procent overschrijdt. Van de zeven belangrijkste rivieren is 40,9 procent van het water niet geschikt als drinkwater voor mensen of vee. Vijfenzeventig procent van de meren is zo verontreinigd dat het diverse graden van eutrofiëring heeft veroorzaakt.[5] De conflicten tussen mens en natuur in China zijn nog nooit zo intens geweest als vandaag de dag. Noch China noch de wereld kan dergelijke ongezonde groei aan. Misleid door de oppervlakkige schijn van hoge flatgebouwen en villa's, is het volk zich niet bewust van de dreigende ecologische crisis. Wanneer de tijd komt voor de natuur om de rekening met de mens te vereffenen, zullen de gevolgen voor de Chinese natie rampzalig zijn.

Ter vergelijking, Rusland heeft na het opgeven van het communisme op hetzelfde moment economische en politieke hervormingen doorgevoerd. Na een korte periode van onrust is het in een stroomversnelling terechtgekomen. Vanaf 1999 tot 2003 werd het BNP van Rusland met een totaal van 29,9 procent verhoogd. De levensstandaard van haar inwoners is beduidend verbeterd. In westerse zakelijke kringen is men niet alleen begonnen met het bespreken van het ‘Russische economische fenomeen’, maar men is ook op grote schaal in Rusland – de nieuwe belofte – beginnen te investeren. De plaats van Rusland in de ranglijst van aantrekkelijkste naties voor investering is veranderd van de zeventiende plaats in 2002 naar de achtste plaats in 2003, en Rusland betrad hiermee voor het eerst de top tien van de meest populaire landen voor buitenlandse investeerders.

Zelfs India, een land dat in de gedachtegang van de meeste Chinezen straatarm en doordrongen van etnische conflicten is, heeft van een beduidend vorderende ontwikkeling en economisch groeipercentage van zeven à acht procent per jaar genoten sinds haar economische hervormingen in 1991. India heeft een vrij volledig rechtssysteem in een markteconomie, een gezond financieel systeem, een goed ontwikkeld democratisch systeem en een stabiele mentaliteit onder het volk. De internationale gemeenschap beschouwt India als een land met groot ontwikkelingspotentieel.

De CCP daarentegen gaat slechts economische hervorming aan zonder politieke hervormingen. De valse schijn van een economie die op korte termijn bloeit, heeft de natuurlijke 'evolutie van sociale systemen' belemmerd. Het is deze onvolledige hervorming die een groeiende onevenwichtigheid in de Chinese maatschappij heeft veroorzaakt en die sociale conflicten heeft aangescherpt. Financiële voordelen die mensen behalen worden niet beschermd door een stabiel sociaal systeem. Bovendien hebben de machthebbers van de CCP bij het privatiseren van staatseigendom hun posities gebruikt om hun eigen zakken te vullen.

De CCP bedreigt wederom de boeren

De CCP vertrouwde op de boeren om de macht te verwerven; in de beginfase bij de opbouw van de CCP gaf de plattelandsbevolking in de door de CCP-gecontroleerde gebieden alles wat zij had aan de CCP. Maar sinds de CCP de macht heeft verkregen over het land, zijn de boeren het slachtoffer van ernstige discriminatie geworden.

Nadat de CCP een regering vormde, zette het een zeer oneerlijk systeem op: het woonregistratiesysteem. Dit systeem classificeert mensen ruwweg in landelijke en niet-landelijke bevolking, en schept zo een onredelijke scheiding en oppositie binnen het land. Boeren krijgen geen ziektekostenverzekering, geen werkloosheidsuitkering, geen ouderdomspensioen en kunnen geen leningen krijgen bij banken. De boeren zijn niet alleen de meest verarmde klasse in China, maar tevens de klasse die de zwaarste belastingdruk draagt. Boeren moeten een verplicht steunfonds betalen, een openbaar welzijnsfonds, een administratief beheersfonds, extra schoolgeld, een geboortebeperkingsbedrag, militieorganisatie- en opleidingsbedragen, geldbedragen voor de constructie van plattelandswegen en een compensatiebedrag voor militaire dienst. Naast al deze geldbedragen moeten zij ook een deel van het graan dat zij produceren verplicht aan de staat verkopen tegen een vast tarief en dienen zij landbouwbelasting te betalen, grondgebiedbelasting, speciale lokale opbrengstenbelasting en slachterijbelasting, dit alles naast talrijke andere heffingen. In tegenstelling daarmee betaalt de niet-landelijke bevolking al deze geldelijke bedragen en belastingen niet.

In het begin van 2004 bracht de Chinese premier Wen Jiabao het 'Document Nr. 1' uit met de verklaring dat het landelijke China voor de moeilijkste tijd stond sinds de economische hervormingen in 1978. Het inkomen van de meeste boeren was stil komen te liggen of zelfs gedaald. Zij waren armer geworden en het inkomensverschil tussen stedelijke en landelijke burgers bleef zich verwijden.

In een boomkwekerij in de oostelijke provincie Sichuan deelden hooggeplaatste regeringsleiders 500.000 yuan (ongeveer 60.500 USD) uit voor een herbebossingsproject. De leiders bij de boomkwekerij staken eerst 200.000 yuan in eigen zak en besteedden vervolgens de resterende 300.000 yuan aan het planten van bomen. Maar aangezien er geld verdween bij de doorgave van dit bedrag aan ieder opvolgend overheidsniveau, bleef er op het einde zeer weinig over voor de lokale boeren die de bomen daadwerkelijk moesten planten. De overheid hoefde zich niet ongerust te maken dat de boeren zouden weigeren aan het project mee te werken vanwege het ontoereikende geldbedrag. De boeren waren zo verpauperd dat zij zelfs voor een schijntje zouden werken. Dit is een van de redenen waarom producten die in China worden gemaakt zo goedkoop zijn.

Het gebruiken van economische belangen om westerse landen onder druk te zetten

Vele mensen geloven dat handel met China de rechten van de mens, de vrijheid van meningsuiting en democratische hervormingen in China zal bevorderen. Na meer dan tien jaar is duidelijk dat deze vooronderstelling slechts een waanidee is. Een vergelijking tussen de principes van zaken doen in China en zaken doen in het Westen dient hier als goed voorbeeld. De eerlijkheid en transparantie van westerse maatschappijen wordt in China vervangen door vriendjespolitiek, omkoperij en verduistering. Vele westerse bedrijven zijn medeplichtig geworden aan de Chinese corruptie; sommige bedrijven helpen de CCP zelfs om mensenrechten te schenden en de vervolging van haar eigen mensen te verbergen.

Door de economische kaart in haar buitenlandse diplomatiek uit te spelen, gedraagt de CCP zich als de maffia. Of het Chinese contract voor vliegtuigproductie wordt gegeven aan Frankrijk of de V.S. hangt af van welk land bereid is de mensenrechtenkwesties van de CCP stil te houden. Vele westerse zakenlieden en politici worden gedreven en geleid door economische winsten vanuit China. Sommige Noordamerikaanse informatietechnologie (IT) bedrijven hebben speciale producten aan de CCP geleverd voor het blokkeren van het internet. Om toegang tot de Chinese markt te verkrijgen, zijn sommige websites op het internet met de CCP overeengekomen zichzelf te censureren en informatie waar de CCP niet van houdt uit te filteren.

Volgens de gegevens van het Chinese Ministerie van Handel had China tegen eind april 2004 een totaal van 990 miljard USD aan buitenlandse investeringen in diverse contracten. De 'reusachtige bloedtransfusie' van buitenlands kapitaal in de economie van de CCP is duidelijk. Maar met deze investeringen bracht het buitenlandse kapitaal niet het concept van democratie, vrijheid en mensenrechten als fundamentele principes naar het Chinese volk. De CCP legt in haar propaganda de nadruk op de onvoorwaardelijke samenwerking van buitenlandse investeerders en buitenlandse overheden en op het gevele van sommige landen. Door gebruik te maken van de oppervlakkige economische welvaart van China zijn functionarissen van de CCP uiterst bedreven geraakt in het samenspannen met ondernemingen om staatsrijkdom te verdelen en politieke hervormingen te blokkeren.

III. De hersenspoeltechnieken van de CCP ontwikkelen zich van onverbloemd tot 'geraffineerd'

Men hoort de mensen vaak zeggen: "Ik weet dat de CCP in het verleden te vaak heeft gelogen, maar deze keer vertelt zij de waarheid." Terugblikkend is dit, ironisch genoeg, wat de mensen elke keer zeiden in het verleden als de CCP een ernstige fout had begaan. Dit weerspiegelt het vermogen dat de CCP in de loop van de decennia heeft verworven, om leugens te gebruiken om het volk te misleiden.

Het volk heeft wat weerstand ontwikkeld tegen de sterke verhalen van de CCP; als antwoord zijn de verzinsels en propaganda van de CCP geraffineerder en 'professioneler' geworden. Voortkomend uit de slogan-achtige propaganda uit het verleden, zijn de leugens van de CCP nu meer 'verfijnd' en subtiel geworden. Vooral met de informatieblokkade die de CCP rond China heeft opgericht, fabriceert de CCP verhalen die gebaseerd zijn op halve waarheden en misleidt zo het publiek. Dit is zelfs schadelijker en bedrieglijker dan al haar sterke verhalen.

In oktober 2004 stond er een artikel in de Engelstalige krant *Chinascopie* dat gevallen analyseerde waarbij de CCP op meer subtiele manieren leugens vervaardigde om de waarheid te verbergen. Toen SARS in 2003 uitbrak op het Chinese vasteland vermoedde de buitenwereld dat China informatie over de epidemie verborgen had, maar toch weigerde de CCP herhaaldelijk om dat te erkennen. Om te weten te komen of de CCP waarheidsgetrouw in haar rapport over SARS was geweest, las de auteur van het artikel de meer dan 400 rapporten over SARS die van het begin tot in april 2003 op de Xinhua website verschenen waren.

Deze rapporten vertelden het volgende verhaal: Direct toen SARS verschenen was, mobiliseerde de overheid op centrale en lokale niveaus deskundigen om tijdig behandeling te kunnen geven aan patiënten, die later na herstel uit de ziekenhuizen werden ontslagen. Als reactie op de aansporing van het volk door herrieschoppers om te gaan hamsteren en zo te vermijden naar buiten te moeten gaan wanneer de ziekte wijdverspreid zou worden, verspilde de overheid geen tijd om geruchten over SARS te stoppen en de verspreiding ervan te verhinderen, en zo was de sociale orde dus effectief verzekerd; alhoewel een zeer klein aantal anti-China krachten een doofpot-affaire van de Chinese overheid vermoedde, geloofden de meeste landen en mensen deze geruchten niet. De op hande zijnde handelsbeurs in Guangzhou zou de grootste deelname ooit van ondernemingen wereldwijd hebben. Overzeese toeristen bevestigden dat het veilig was om naar China te reizen. Deskundigen van de Wereldgezondheidsorganisatie in het bijzonder [die misleidend waren door de CCP] verklaarden publiekelijk dat de Chinese overheid in het samenwerken en het treffen van de aangewezen maatregelen bij het behandelen van SARS vooruitstrevend was geweest zodat er geen problemen zouden moeten zijn. En specialisten gaven het startsein [na meer dan 20 dagen vertraging] aan de provincie Guangdong om het gebied te inspecteren.

Deze meer dan 400 artikelen gaven de auteur de indruk dat de CCP tijdens deze vier maanden vrij transparant en verantwoordelijk voor de gezondheid van het volk had gehandeld, en overtuigden het volk ervan dat de CCP niets verborgen had. Echter op 20 april 2003 kondigde het Informatiebureau van de Staatsraad in haar persconferentie aan dat SARS daadwerkelijk was uitgebroken in China en gaf zo indirect toe dat de overheid de epidemie had verborgen. Toen pas zag deze auteur de waarheid en begreep hij de schaamteloze en bedrieglijke methodes die door de CCP worden aangewend en die 'met de tijd vooruit waren gegaan'.

Voor haar verslaggeving van de algemene verkiezingen in Taiwan gebruikte de CCP dezelfde subtiele en geraffineerde benadering, suggererend dat een presidentiële verkiezing zou leiden tot rampen: een golf van zelfmoorden, een instorting van de effectenbeurzen, een verhoging van 'bizarre ziektes', mentale inzinkingen, emigratie van de eilandbewoners, familieruzies, een verharde houding ten opzichte van het leven, een gedepimeerde markt, het op straat in het wilde weg schieten, protesten en demonstraties, een belegering van het presidentiële gebouw, sociale onrust, politieke farce, enzovoort. De CCP vulde de hoofden van de Chinezen dagelijks met dergelijke ideeën in een poging om het volk te doen geloven dat al dit onheil het rampzalige gevolg was van een verkiezing en dat China nooit een democratische verkiezing zou moeten houden.

Wat betreft Falun Gong heeft de CCP zich nog bedrevener getoond in haar vaardigheid tot bedriegen en het vals beschuldigen. De door de CCP opgevoerde toneelstukken volgden de een na de ander. Geen wonder dat zoveel Chinese burgers om de tuin zijn geleid. De geslepen propaganda van de CCP is zo bedrieglijk dat haar slachtoffers gewillig geloven in de leugens van de CCP en denken dat zij de waarheid kennen.

Het bedrog dat de CCP in haar hersenspoelingspropaganda gebruikt is in de loop van de afgelopen decennia geraffineerder en subtieler geworden en is in feite een natuurlijke uitgroei van haar gewetenloze aard.

IV. De schijnheiligheid van de CCP wat betreft de rechten van de mens

Van het overweldigen van de democratie om de macht te grijpen tot het voorwenden van democratie om het dictatoriale regime te behouden

“In een democratische natie zou de soevereiniteit in de handen van het volk moeten liggen, hetgeen met de principes van hemel en aarde overeenstemt. Als een natie beweert democratisch te zijn terwijl de soevereiniteit niet bij haar mensen ligt, dan is dit absoluut niet het juiste spoor en kan het slechts als een afwijking worden beschouwd, en een dergelijke natie is geen democratische natie...

Hoe kan democratie mogelijk zijn zonder het bewind van de Partij te beëindigen en zonder een volksverkiezing? Geef de mensen hun rechten terug!”

Klinkt dit citaat als iets uit een artikel dat door ‘overzeese vijanden’ werd geschreven om de CCP te laten kelderen? In werkelijkheid komt bovengenoemde verklaring uit een artikel in de *Xinhua Daily*, de officiële krant van de CCP, van 27 september 1945.

De CCP die “volksverkiezing” trompetteerde en eiste “de mensen hun rechten terug te geven”, behandelt ‘stemrecht voor het volk’ als een taboe sinds zij onrechtmatig de macht overnam. De mensen die verondersteld worden de ‘meesters en de eigenaars van de staat’ te zijn, hebben zelf geen enkel recht om hun eigen besluiten te nemen. Woorden zijn ontoereikend om de gewetenloze aard van de CCP te beschrijven.

Als men zich inbeeldt dat wat gebeurt is, gebeurt is, en dat de kwaadaardige CCP-sekte die gedijt op het vergieten van bloed en die de natie met leugens regeert, haarzelf zal hervormen, welwillend zal worden en echt bereid zal zijn “om de rechten aan de mensen terug te geven”, dan heeft men het mis. Laat ons horen wat de *Ren Min Ri Bao*, het mondstuk van de CCP, te zeggen had op 23 november 2004, zestig jaar na de bovengenoemde openbare verklaring: “Een standvastige heerschappij van ideologie is de belangrijkste ideologische en politieke fundering voor het consolideren van het bewind van de Partij.”

Onlangs stelde de CCP het nieuw zogenaamde ‘Drie ‘Zonder’ Principe’[6] voor, waarvan het eerste ‘Ontwikkeling zonder debatten’ is. Hierin is ‘ontwikkeling’ nep terwijl het ‘zonder debatten’ dat de nadruk legt op ‘één stem, één hal’ het echte doel van de CCP is.

Toen welbekend CBS correspondent Mike Wallace in het jaar 2000 de vraag aan Jiang Zemin stelde waarom China geen democratische verkiezingen had gehouden, antwoordde Jiang: “Het Chinese volk heeft een veel te laag niveau van onderwijs.”

De CCP schreeuwde echter zo vroeg als op 25 februari 1939 in de *Xinhua Daily* uit: “Zij (de KMT) denken dat de democratie in China niet vandaag moet worden gerealiseerd, maar een aantal jaren later. Ze zijn van mening dat de democratie moet wachten tot de kennis en het onderwijsniveau van het Chinese volk die van de democratische landen in Europa en Amerika evenaren... maar alleen onder het democratische systeem zal het gemakkelijker worden om de mensen te onderwijzen en op te leiden.”

Het hypocritische verschil tussen wat de *Xinhua Daily* schreef in 1939 en wat Jiang Zemin zei in 2000 schetst het ware beeld van het kwaadaardige karakter van de CCP.

Na het bloedbad op het Plein van de Hemelse Vrede in 1989 betrad de CCP opnieuw het wereldtoneel met een ellendig mensenrechtenstrafblad. De geschiedenis heeft de CCP een keuze gegeven: óf zij zou kunnen leren haar volk te eerbiedigen en echt de mensenrechten te respecteren, óf zij zou de rechten van de mens binnen China kunnen blijven misbruiken terwijl zij aan de buitenwereld de schijn ophoudt dat de rechten van de mens worden gerespecteerd om zo internationale veroordeling te vermijden.

Jammer genoeg koos de CCP, overeenkomstig haar dictatoriale aard, zonder aarzeling de tweede weg. Zij verzamelde en ondersteunde een groot aantal gewetenloze maar ‘getalenteerde’ mensen op wetenschappelijk en godsdienstig gebied en gaf hen specifiek opdracht om bedrieglijke propaganda in het buitenland te verspreiden en zo de schijn ‘voortgang’ van de CCP wat betreft de mensenrechten te promoten. Zij verzong een scala van rechtsvoorwendsels zoals het ‘overlevingsrecht’ of het ‘recht op onderdak en voedsel’. De redenering was als volgt: “Wanneer de mensen honger hebben, hebben zij dan niet het recht om te spreken? Zelfs als zij die honger hebben niet kunnen spreken, zal het dan toegestaan worden dat zij die hun buik gevuld hebben voor de hongerlijdenden spreken?” De CCP probeerde zelfs om het Chinese volk en de westerse

democratieën te bedriegen door spelletjes te spelen met de rechten van de mens en zij had zelfs het lef om te beweren dat “het heden de beste periode is voor de rechten van de mens in China”.

Artikel 35 van de grondwet van China bepaalt dat de burgers van de Volksrepubliek China de vrijheid van meningsuiting, publicatie, samenkomst, vereniging, protest, en demonstratie hebben. De CCP speelt eenvoudigweg woordspelletjes. Onder het bewind van de CCP zijn talloze mensen van hun recht op geloof, vrije meningsuiting, publicatie, samenkomst en juridische bijstand beroofd. De CCP beval zelfs dat het in beroep gaan van sommige groepen illegaal dient te worden beschouwd. Bij meer dan één gelegenheid in 2004 vroegen sommige civiele groeperingen in Beijing toestemming om te demonstreren. In plaats van het geven van haar goedkeuring, arresteerde de overheid de aanvragers. Het ‘één land, twee systemen’ beleid voor Hong Kong dat bevestigd is door de grondwet van de CCP is eveneens een val. De CCP spreekt erover geen veranderingen aan te brengen in Hong Kong voor de komende 50 jaar, en toch heeft zij geprobeerd om van de twee systemen er één te maken door te proberen een tirannieke wetgeving, Basiswet Artikel 23, te laten goedkeuren, dat alles amper vijf jaar na de teruggave van Hong Kong aan China.[7]

Het nieuwe duistere plot van de CCP is het gebruik van de valse ‘bevordering van vrijheid van meningsuiting’ om de omvang van haar massale toezicht en controles te verbergen. De Chinezen schijnen nu hun meningen vrijer uit te kunnen uiten en bovendien gaat via het internet nieuws sneller rond. Dus beweert de CCP nu dat zij vrijheid van meningsuiting toestaat, en vrij veel mensen zijn hierin getrapt. Maar dit is een valse voorstelling van zaken. Het is niet zo dat de CCP welwillend is geworden; de Partij kan gewoon de sociale ontwikkeling en technologische vooruitgang niet tegenhouden. Laten we de rol die de CCP speelt inzake het internet eens bekijken: de Partij blokkeert websites, filtert informatie, controleert chatrooms, controleert e-mail en klaagt internetgebruikers aan. Alles wat zij doet is regressief van aard. Vandaag de dag, met de hulp van sommige kapitalisten die mensenrechten en geweten negeren, is de politie van de CCP uitgerust met high-tech apparatuur waarmee zij elke zet van internetgebruikers vanuit een patrouilleauto kan controleren. Wanneer we de immoraliteit van de CCP bekijken – het begaan van misdaden op klaarlichte dag – in de context van de wereldwijde trend naar democratische vrijheid, hoe kunnen we dan van haar verwachten dat zij vooruitgang boekt op het gebied van mensenrechten? De CCP heeft het zelf al gezegd: “Het wordt wat losser aan de buitenkant, maar intern worden de dingen verscherpt.” De gewetenloze aard van de CCP is nooit veranderd.

Om een goed imago voor zichzelf te creëren tijdens de V.N. Commissie voor de Mensenrechten, voerde de CCP in 2004 een serie van gebeurtenissen op om het misbruik van de mensenrechten streng te straffen. Deze gebeurtenissen waren echter slechts bedoeld voor buitenlanders en hadden geen substantie. Dit komt omdat in China de CCP zelf de grootste schender van de mensenrechten is, zo ook haar voormalige voorzitter Jiang Zemin, de voormalige secretaris van de Politieke en Gerechtelijke Commissie Luo Gan, minister Zhou Yongkang, en afgevaardigd minister Liu Jing van het Ministerie van Openbare Veiligheid. Hun show van het straffen van hen die de rechten van de mens schenden, is te vergelijken met een dief die schreeuwt: “Houdt de dief!”

Een analogie kan worden gemaakt met een serieverkrachter die, onttrokken aan het zicht, tien meisjes per dag aanvalt. Plotseling zijn er teveel mensen in de buurt en dus verkracht hij slechts één meisje voor de ogen van het publiek. Kan er gezegd worden dat de verkrachter zich gebeterd heeft? Zijn overgang van aanvallen achter de schermen tot het publiekelijk verkrachten bewijst dat de verkrachter zelfs nog lager en schaamtelozer is geworden dan voordien. De aard van de serieverkrachter is helemaal niet veranderd. Wat veranderd is, is het feit dat het niet meer zo gemakkelijk voor hem is om de misdaad te begaan.

De CCP is net als deze serieverkrachter. De dictatoriale aard van de CCP en haar instinctieve vrees de macht te verliezen, bepalen dat zij mensenrechten niet zal eerbiedigen. De menselijke, materiële en financiële middelen die worden gebruikt om haar strafblad inzake mensenrechten te verdoezelen, hebben haar inspanningen voor de werkelijke verbetering van de mensenrechten ver

overschreden. Het grootste ongeluk dat het Chinese volk is overkomen, is de overgave van de CCP in heel China aan ongebreidelde slachtpartijen en vervolging.

Zich onder het mom van de wet anders voordoen om misdaden te begaan

Om de belangen van speciale groepen te beschermen, heeft de CCP enerzijds haar vorige nepvertoning de deur uitgegooid en de arbeiders, boeren en het gewone volk volledig in de steek gelaten; anderzijds heeft zij haar bedrieglijke en doortrapte manieren verder ontwikkeld nu haar misbruik van de mensenrechten meer en meer aan de internationale gemeenschap is onthult. De CCP heeft populaire taal gebruikt, zoals 'de rechtsstaat', 'markt', 'voor het volk', en 'hervorming' om mensen te verwarren. De CCP kan haar kwade schurken aard niet veranderen, zelfs niet als zij zich kleedt in een westers kostuum. Een dergelijk imago is alleen maar meer misleidend dan de CCP 'in het kostuum van Mao'. In George Orwell's *Animal Farm* (gepubliceerd in 1945) leerden de varkens om op twee benen te staan en te lopen. Deze nieuw verworven vaardigheid gaf de varkens een nieuw imago, maar veranderde niet hun varkens aard.

A. Het maken van wetten en verordeningen die de Chinese grondwet schenden

Ongrondwettelijke verordeningen en regels worden doorgegeven aan ordehandhavers op verschillende niveaus als 'wettelijke basis'. Het doel hiervan is om inspanningen van het volk om vervolging tegen te gaan, vrijheid te winnen, en de rechten van de mens hoog te houden, te belemmeren.

B. Niet-politieke problemen worden met politieke middelen behandeld

Een gewoon sociaal probleem wordt opgeblazen tot 'het concurreren met de Partij voor de gunst van het volk', 'de ondergang aan de Partij en aan het land brengen', 'een volksofstand', en 'vijandelijke krachten'. Een niet-politieke kwestie wordt opzettelijk politiek gemaakt, zodat de CCP politieke campagnes als propagandamiddel kan gebruiken om haat op te wekken bij het volk.

C. Politieke problemen worden met onderhandse middelen behandeld

De meest recente list van de CCP om pro-democratische inwoners en onafhankelijk denkende intellectuelen aan te vallen is het opzetten van valstrikken om hen gevangen te kunnen nemen. Dergelijke valstrikken omvatten valse beschuldigingen van wetsovertredingen zoals prostitutie en belastingontwijking. Deze zaken worden weinig ruchtbaarheid gegeven om veroordeling door buitenstaanders te vermijden. Deze misdaden, die voldoende zijn om de reputatie van de beschuldigde te ruïneren, worden ook gebruikt om de slachtoffers publiekelijk te vernederen.

De enige verandering in de gewetenloze aard van de CCP, als er al één zou zijn, is dat zij zelfs nog schandelijker en onmenselijker is geworden.

De CCP gijzelt meer dan één miljard mensen met haar verdraaide logica

Veronderstel dat een wellustig crimineel ingebroken heeft in een huis en een meisje heeft verkracht. Tijdens de rechtszaak verdedigt deze misdadiger zich door te beweren dat hij het slachtoffer niet heeft gedood; hij verkrachtte haar slechts. Omdat moorden slechter is dan verkrachten, beweert hij dat hij onschuldig is en onmiddellijk moet worden vrijgelaten. Hij zegt dat mensen hem ook zouden moeten prijzen omdat hij slechts verkracht heeft en niet vermoord.

Deze logica klinkt belachelijk. De logica van de CCP ter verdediging van haar slachting op het Plein van de Hemelse Vrede op 4 juni 1989 is echter precies dezelfde als die van de bovengenoemde misdadiger. De CCP heeft beweerd dat met de 'onderdrukking van studenten' een potentiële 'interne wanorde' in China is vermeden. Om 'interne wanorde' te voorkomen, werd aldus het 'onderdrukken van de studenten' gerechtvaardigd.

“Verkrachten of vermoorden, wat is beter?” Wanneer een misdadiger een rechter tijdens een rechtszaak zo’n vraag stelt, dan geeft dat aan hoe schaamteloos de misdadiger is. Zo ook in de kwestie van het bloedbad op het Plein van de Hemelse Vrede overdachten de CCP en haar cohorten niet of zij schuldig waren aan moord. In plaats daarvan vroegen zij de samenleving wat beter is: de onderdrukking van studenten, of ‘interne wanorde die tot burgeroorlog kan leiden’.

De CCP heeft de macht over de volledige staatsmachine en alle propagandamiddelen. Met andere woorden, de 1,3 miljard Chinezen worden door de CCP gegijzeld. Met de 1,3 miljard gegijzelden in de hand, kan de CCP met haar ‘gijzelingstheorie’ argumenteren dat als het niet een bepaalde groep mensen onderdrukt, de hele natie in opschudding en in gevaar zal zijn. Met dit excuus kan de CCP wanneer zij maar wil om het even welk individu of groep onderdrukken. Haar onderdrukking kan altijd worden ‘gerechtvaardigd’. Met dergelijke bedrieglijke argumenten en misleidende redeneringen indachtig, is er één crimineel op aarde die schaamtelozer is dan de CCP?

De wortel en de stok – van het verlenen van ‘vrijheid’ tot het escaleren van onderdrukking

Vele Chinezen zijn van mening dat zij nu meer ‘vrijheid’ genieten dan voordien, en daarom koesteren zij hoop in het vooruitzicht van een verbetering van de CCP. In feite hangt de graad van vrijheid die het volk wordt ‘verleend’ sterk af van het crisisgevoel van de CCP. De CCP zou om het even wat doen om de collectieve belangen van de Partij te handhaven, met inbegrip van het geven van zogenaamde democratie, vrijheid of mensenrechten aan het volk.

Onder de leiding van de CCP is de zogenaamde ‘vrijheid’ die door de CCP verleend werd echter niet gestoeld op enige wetgeving. Dergelijke ‘vrijheid’ is zuiver en alleen een hulpmiddel om mensen te misleiden en te beheersen temidden van de internationale trend naar democratie. In wezen is deze ‘vrijheid’ onverzoenlijk met de dictatuur van de CCP. Zodra een dergelijk conflict het tolerantieniveau van de CCP overstijgt, kan de CCP alle ‘vrijheid’ onmiddellijk terug nemen. In de geschiedenis van de CCP waren er verscheidene perioden waarin vrije meningsuiting relatief goed getolereerd werd met meteen daarop volgend een periode van strenge controle. Dergelijke cyclische patronen doorlopen de hele geschiedenis van de CCP, wat de criminele aard van de CCP illustreert.

Indien men de officiële Xinhua website van de CCP of de *Ren Min Ri Bao* online bezoekt, zal men merken dat inderdaad heel wat berichten negatieve informatie over China bevatten. Dit komt allereerst omdat er tegenwoordig teveel slecht nieuws snel circuleert in China, en het persbureau moet deze verhalen wel berichten om geloofwaardig te blijven. Ten tweede valt het standpunt van dergelijke berichten samen met de belangen van de CCP, dat wil zeggen: “Een beetje kritiek biedt veel hulp.” De berichten schrijven altijd de oorzaak van het slechte nieuws aan bepaalde individuen toe en de Partij heeft er niets mee te maken. Tegelijkertijd prijzen deze berichten de leiding van de CCP voor het bieden van een oplossing. De CCP beheerst op vakkundige wijze wat er bericht dient te worden, wat niet, hoeveel er over te berichten, en of het door de Chinese media of door de CCP gecontroleerde buitenlandse media bericht dient te worden.

De CCP is een expert in het verdraaien van slecht nieuws tot iets dat het gewenste effect kan bereiken om de harten van de mensen te winnen. Veel jongeren zijn van mening dat de CCP nu een goede vrijheid van meningsuiting toelaat, en hebben daarom hoop en waardering voor de CCP. Zij zijn slachtoffer geworden van de geraffineerde strategieën van de door de overheid gecontroleerde media. Door een chaotische situatie binnen de Chinese maatschappij te creëren en het vervolgens wat mediaaandacht te geven, kan de CCP het volk er verder van overtuigen dat haar macht de enige is die een dergelijke chaotische maatschappij kan regeren, en zij kan aldus mensen dwingen haar bewind te bekrachtigen.

Daarom zouden wij niet moeten denken dat de CCP vanzelf veranderd is, zelfs niet wanneer wij één of andere ‘goedaardige bedoeling’ zien van de CCP wat betreft het verbeteren van de mensenrechten. Toen de CCP in het verleden worstelde om de KMT omver te werpen, beweerde zij

aan het vechten te zijn voor democratie voor de natie. De misdadige aard van de CCP is zodanig, dat geen enkele van haar beloften betrouwbaar is.

V. Facetten van de gewetenloze aard van de CCP

Het uit ijdelheid verkopen van het grondgebied van de natie, en het verraden van het land onder het mom van ‘nationale eenheid’

“Bevrijd Taiwan” en “Verenig Taiwan” zijn propagandaslogans geweest van de CCP in de loop van de afgelopen decennia. Door middel van deze propaganda heeft de CCP als een nationalist en een patriot gehandeld. Geeft de CCP echt om de integriteit van het grondgebied van de natie? Helemaal niet. Taiwan is slechts een historisch probleem dat door de strijd tussen de CCP en KMT werd veroorzaakt, en het is een middel dat de CCP gebruikt om zijn tegenstanders aan te vallen en de steun van het volk te winnen.

In de vroege dagen toen de CCP de ‘Chinese Sovjet’ begon tijdens het KMT bewind, verklaarde Artikel 14 van haar grondwet dat “om het even welke etnische groep of provincie in China haar onafhankelijkheid kan opeisen”. Om te gehoorzamen aan de Sovjet-Unie was de toenmalige slogan van de CCP: “De Sovjet beschermen.” Tijdens de Chinees-Japanse Oorlog was het voornaamste doel van de CCP de kans te grijpen om haar eigen macht uit te breiden in plaats van tegen de Japanse indringers te strijden. In 1945 viel het Rode Leger van de Sovjet-Unie noordoost China binnen en pleegde diefstal, moord en verkrachting, maar de CCP uitte geen woord van afkeuring. Op dezelfde manier hield de CCP zich stil toen de Sovjet-Unie Mongolië steunde om van China onafhankelijk te worden.

Eind 1999 ondertekenden de CCP en Rusland de overeenkomst voor het in kaart brengen van de Chinees-Russische grens, waarin de CCP alle ongelijke afspraken tussen de Qing Dynastie en Rusland van meer dan 100 jaar geleden, accepteerde, en een grondgebied van meer dan één miljoen vierkante kilometers – een gebied zo groot dat Taiwan er tientallen malen in past – aan Rusland verkocht. In 2004 ondertekenden de CCP een aanvullende overeenkomst met Rusland voor de oostelijke Chinees-Russische grens en verloor naar verluidt opnieuw soevereiniteit over de helft van het eiland Heixiazi in de provincie Heilongjiang aan Rusland.

Wat andere grenskwesties betreft zoals de Nansha eilanden en het eiland Diaoyu, aangezien deze kwesties de macht van de CCP niet beïnvloeden, is de CCP hierin totaal onverschillig. De CCP heeft een vertoning gemaakt van “Het verenigen van Taiwan”, hetgeen slechts een rookscherm en een ‘sluw’ middel was om het volk tot blind patriottisme aan te zetten en de aandacht weg te houden van binnenlandse conflicten.

Een politieke schurkenbende zonder morele beperkingen

Een overheid zou altijd gecontroleerd moeten worden. In democratische landen zijn de verdeling van macht en de vrijheid van meningsuiting en pers goede toezichhoudende mechanismen. Godsdienstige geloofsovertuigingen zorgen voor verdere morele zelfdiscipline.

De CCP promoot atheïsme; vandaar dat er geen goddelijke natuur is om haar gedrag moreel in toom te houden. De CCP is een dictatuur; vandaar dat er geen wet is om haar politiek aan banden te leggen. Als gevolg daarvan is de CCP totaal roekeloos en teugelloos wanneer zij haar tirannieke gluipeerigheid en misdadige aard uitspeelt. Wie is het volgens de CCP die de Partij zelf controleert? “De CCP controleert zichzelf!” Dit is de slogan die de CCP heeft gebruikt om mensen decennia lang te bedriegen. In haar vroege dagen werd het ‘zelfkritiek’ genoemd, daarna ‘zelftoezicht’ en ‘het perfectioneren van de leiding van de Partij’, en recentelijk ‘het eigenhandig verbeteren van de regeercapaciteiten van de Partij’. De CCP benadrukt de ‘superieure macht’ die zij zou bezitten om ‘zichzelf te verbeteren’. De CCP zegt dit niet alleen, maar onderneemt ook acties zoals het oprichten van ‘het centrale comité voor disciplinaire inspectie’ en ‘het bureau voor het aantekenen

van beroep' en dergelijke. Deze organisaties zijn slechts mooie maar onbruikbare 'bloemenvazen' die het volk verwarren en misleiden.

Zonder morele en wettelijke beperkingen staat de 'zelfverbetering' van de CCP gelijk aan het traditionele Chinese gezegde: "Demonen komen te voorschijn uit het eigen hart." Het is slechts het excuus dat de CCP gebruikt om extern toezicht af te wijzen en te weigeren het verbod op de vrije pers en op het vormen van vrije politieke partijen op te heffen. Politieke misdadigers gebruiken deze truck om het volk voor de gek te houden en de macht van de CCP en de belangen van de heersende groep veilig te stellen.

De CCP is expert op het gebied van het smeden van politieke complotten. 'De democratische dictatuur van het volk', 'democratisch centralisme', 'het politieke overleg' enzovoort zijn allemaal bedrieglijke complotten. Behalve wat betreft het 'dictatuur' gedeelte, zijn het allemaal leugens.

Het gebruiken van trucs – van de nep weerstand tegen de Japanse invasie tot aan het bedrieglijke anti-terrorisme

De CCP heeft altijd beweerd het Chinese volk geleid te hebben in het verslaan van de Japanse invallers. Maar de overvloedige historische archieven onthullen dat de CCP opzettelijk gevechten in de Chinees-Japanse oorlog vermeed. De CCP belemmerde alleen maar de anti-Japanse inspanningen door van de betrokkenheid van de KMT in de oorlog gebruik te maken om haar eigen macht te versterken.

De enige belangrijke veldslagen die de CCP uitvocht waren de veldslag om de Pingxing pas en de Slag der Honderd Regimenten. Tijdens de veldslag om de Pingxing pas was de CCP noch de leider noch de belangrijkste krijgsmacht die deelnam en leiding gaf. De troepen van de CCP lokten slechts de Japanse bevoorradingstroepen in een hinderlaag. Wat de Slag der Honderd Regimenten betreft geloofde de kern van de CCP dat met het deelnemen daaraan haar eigen strategisch beleid geschonden werd. Na deze twee slagen namen Mao en zijn CCP-leger geen deel aan serieuze veldslagen, noch brachten zij Chinees-Japanse oorlogshelden voort zoals Dong Cunrui tijdens de oorlog met de KMT in 1948 en Huang Jiguang tijdens de Koreaans-Amerikaanse oorlog. Slechts een klein aantal militaire bevelhebbers van de CCP stierf op het anti-Japanse slagveld. Tot op heden kan de CCP zelfs nog geen cijfer publiceren omtrent haar slachtoffers die tijdens de Chinees-Japanse oorlog gevallen zijn, noch kan men veel gedenktekens vinden op het enorme grondgebied van China voor CCP-helden tijdens de Chinees-Japanse oorlog.

Destijds richtte de CCP een 'grensgebiedoverheid' op in de provincies Shaanxi, Gansu en Ningxia, ver weg van het front. Uitgedrukt in hedendaagse termen leidde de CCP 'één land, twee systemen' of 'twee China's' binnen China. Hoewel de bevelhebbers van de CCP geen gebrek hadden aan hartstocht om zich te verzetten tegen de Japanners, waren de hooggeplaatste ambtenaren van de CCP niet oprecht in het voeren van de Chinees-Japanse oorlog. In plaats daarvan troffen zij maatregelen om hun rijkdom te beschermen en de oorlog te gebruiken als een kans om hun eigen macht te versterken. Toen China en Japan de diplomatieke relaties in 1972 hervatten, liet Mao Zedong zich de waarheid ontvallen aan de Japanse premier Kakuei Tanaka, dat de CCP Japan zou moeten danken omdat zonder de Chinees-Japanse oorlog de CCP in China niet aan de macht zou zijn gekomen.

Bovengenoemde is waar wat betreft de bedrieglijke bewering, dat de CCP de Chinezen geleid zou hebben om stand te houden in de achtjarige oorlog tegen de Japanners en uiteindelijk de overwinning te behalen.

Meer dan een halve eeuw later is met de terroristenaanval van 11 september 2001 in de V.S. een anti-terroristische inspanning een wereldwijd punt van aandacht geworden. De CCP gebruikte opnieuw bedrieglijke strategieën die lijken op de strategieën die gebruikt werden tijdens de Chinees-Japanse oorlog. Door het gebruik van anti-terrorisme als voorwendsel heeft de CCP vele gelovigen, dissidenten en groepen die betrokken zijn bij etnische of territoriale conflicten,

bestempeld als terroristen. Onder het mom van deze internationale anti-terroristische inspanning heeft de CCP een serie van gewelddadige onderdrukkingen gelanceerd.

Op 27 september 2004 citeerde het Xinhua Persbureau de krant *Xinjing* dat Beijing wel eens het eerste anti-terrorisme bureau in alle provincies en steden in China zou kunnen gaan openen. Sommige overzeese pro-CCP media benadrukten zelfs in het nieuws dat China's '6-10 Bureau' (het '6-10 Bureau' is een netwerk van overheidsagentschappen speciaal opgericht voor de vervolging van Falun Gong beoefenaars) zich had aangesloten bij de anti-terroristische inspanningen, en beweerden daarmee dat het anti-terrorisme bureau zich zou concentreren op het aanvallen van terroristenorganisaties, waaronder Falun Gong.

De CCP plakt het etiket "terroristen" op mensen die geen wapens in hun handen houden, die geen weerstand bieden wanneer zij worden geslagen of beledigd, en die vreedzaam in beroep gaan voor het recht op hun geloof. Voordeel trekkend uit het klimaat van anti-terrorisme heeft de CCP haar tot de tanden gewapende 'speciale anti-terroristenkracht' gemobiliseerd om een snelle vervolging te dirigeren tegen deze groep vreedzame mensen. Voorts heeft de CCP als excuses de naam van het anti-terrorisme gebruikt om internationale aandacht en veroordeling te vermijden voor haar vervolging van Falun Gong. De vormen van misleiding die tegenwoordig worden gebruikt, verschillen niet van de misleiding die de CCP heeft toegepast tijdens de Chinees-Japanse oorlog. Het is beschamend om een dergelijk serieus onderwerp als de internationale anti-terroristische inspanningen zo te behandelen.

Pretenderen oprecht te zijn en openlijk akkoord te gaan, maar er heimelijk tegen zijn

De CCP gelooft haar eigen doctrines niet maar dwingt anderen om erin te geloven. Dit is één van de meest subtiele methoden die door de CCP-sekte gebruikt wordt. De CCP weet dat haar doctrines vals zijn en dat het idee van socialisme onwaar is. De CCP gelooft zelf niet in deze doctrines, maar dwingt mensen om erin te geloven. Zij vervolgt mensen die er niet in geloven. De CCP heeft een dergelijke bedrieglijke ideologie schaamteloos in de grondwet gezet als zijnde de fundering van de Chinese staat.

In de werkelijke wereld is er een interessant fenomeen gaande. Vele hooggeplaatste ambtenaren in China's politieke arena verliezen hun positie wegens corruptie. Maar dit zijn dezelfde mensen die eerlijkheid en onbaatzuchtigheid in openbare vergaderingen promoten terwijl zij zich achter de scene bezighouden met omkoperij, corruptie, en andere decadente activiteiten. Vele zogenaamde 'dienaars van het volk' zijn op deze manier van hun voetstuk gevallen, zoals Li Jiating, de vroegere gouverneur van de provincie Yunnan, Liu Fangren, de Partijsecretaris van de provincie Guizhou, Cheng Weigao de Partijsecretaris van de provincie Hebei, Tian Fengshan, minister van Land en Middelen, en Wang Huaizhong, de luitenant-gouverneur van de provincie Anhui. Maar indien men naar hun toespraken luistert, zal men zonder uitzondering vinden dat zij anti-corruptie campagnes hebben gesteund en herhaaldelijk hun ondergeschikten hebben aangespoord om zichzelf eerlijk te gedragen, zelfs toen zij zelf fondsen verduisterden en steekpenningen aannamen.

Alhoewel de CCP veel voorbeeldige kaderleden gepromoveerd heeft en vaak een aantal idealistische en ambitieuze mensen aangetrokken heeft om lid van de Partij te worden om zo het imago van de Partij te verfraaien, duidelijk voor iedereen is in wat een verschrikkelijke toestand de Chinese alsmaar degenererende morele waarden verkeren. Waarom heeft de CCP-propaganda over een 'spirituele beschaving' niet gewerkt om dit te corrigeren?

In feite spraken de leiders van de Communistische Partij lege woorden toen zij de 'communistische morele kwaliteit' en 'het dienen van het volk' afkondigden. De onsamenshangendheid tussen de woorden en de daden van de communistische leiders kan helemaal terug getraceerd worden tot aan de stichter Karl Marx. Marx had een onwettige zoon. Lenin liep syfilis op van prostituees. Stalin werd aangeklaagd voor het dwingen van een zangeres tot een seksuele verhouding. Mao Zedong leefde zich uit in lust. Jiang Zemin is promiscue. De Roemeense communistische leider Ceausescu maakte zijn hele familie stinkend rijk. De Cubaanse communistische leider Castro hamstert

honderden miljoenen dollars in overzeese banken. De duivelse Noord-Koreaanse moordenaar Kim II Song en zijn kinderen leiden een decadent en verkwistend leven.

In het dagelijkse leven in China worden de lege politieke studiesessies door de gewone mensen verafschuwd. Aangezien iedereen weet dat ze bedrieglijk zijn, vermijdt men meer en meer expliciet te zijn in politieke kwesties. Niemand, noch de sprekers, noch de luisteraars op deze politieke vergaderingen zou echter openlijk over zulk bedrog spreken. Dit is een algemeen bekend ‘geheim’. De mensen noemen dit fenomeen ‘oprechte onoprechtheid’. De hoge deuntjes van de CCP, de ‘Drie Representaties’ verscheidene jaren geleden, later ‘het verbeteren van de capaciteit van de regering’, vandaag ‘drie harten’ – het stabiliseren, verwarmen en winnen van de harten van het volk – zijn allemaal onzin. Welke regerende partij zou niet de belangen van het volk vertegenwoordigen? Welke regerende partij zou niet geven om de bekwaamheid van de regering? Welke regerende partij houdt zich niet bezig met het bereiken van de harten van de mensen? Om het even welke partij die zich niet met deze kwesties bezighoudt, zou spoedig van het politieke toneel verwijderd worden. Maar de CCP behandelt dergelijke overtollige slogans als ingewikkelde, diepzinnige theorieën en eist van iedereen dat zij ze bestuderen.

Wanneer het doen alsof geleidelijk aan is ingeprent in de gedachten en gewoonten van een miljard mensen en de cultuur van de Partij is geworden, wordt de maatschappij zelf onecht, pretentius en zinloos. De maatschappij is in een staat van crisis en heeft gebrek aan eerlijkheid en vertrouwen. Waarom heeft de CCP deze situatie gecreëerd? In het verleden was het voor haar ideologie; nu is het voor haar eigen belang. De leden van de CCP weten van zichzelf dat ze doen alsof, maar toch doen zij alsof. Als de CCP dergelijke slogans en formaliteiten niet zou promoten, zou zij het volk niet kunnen intimideren. Zij zou het volk niet kunnen dwingen haar te volgen en te vrezem.

Het geweten ontkennen en gerechtigheid opofferen voor de belangen van de Partij

In het boek *Over de morele ontwikkeling van de Communistische Partij* accentueerde Liu Shaoqi[8] vooral de behoefte “voor de leden van de Partij om hun individuele belangen onder te brengen bij de belangen van de Partij”. Onder de leden van de CCP is er nooit een gebrek aan rechtschapen mensen geweest die over het land en haar volk bezorgd zijn, noch is er een tekort aan eerlijke en oprechte ambtenaren geweest die echt de mensen hebben gediend. Maar in de ‘CCP-machine’ van eigenbelang kunnen deze ambtenaren niet overleven. Onder de constante druk ‘om menselijkheid te onderwerpen aan de aard van de Partij’ vinden zij het vaak onmogelijk om verder te gaan, of riskeren zij verwijderd te worden van hun posities, of erger, riskeren zij corrupt te worden.

Het Chinese volk heeft het wreedaardige regime van de CCP aan den lijve ervaren en een diepgaande vrees ontwikkeld voor het geweld van de CCP. Daarom durven mensen rechtvaardigheid niet te handhaven en geloven zij niet langer in hemelse wetten. Eerst onderwerpen zij zich aan de macht van de CCP en geleidelijk aan worden zij gevoelloos en onverschillig ten aanzien van kwesties die geen invloed op hen zelf hebben. Zelfs de logica van hun denken is bewust omgevormd om te kunnen bezwijken voor de macht van de CCP. Dit is het resultaat van de kwaadaardige aard van de CCP.

De CCP manipuleert nationalistische gevoelens om het volk op te hitsen

De CCP-slogans “patriottisme” en “nationalisme” zijn de suikerlaag om mensen te verleiden. Zij zijn niet alleen de belangrijkste strijdkreten van de CCP, maar zijn ook vaak haar herhaaldelijk uitgevaardigde bevelen en doorgewinterde strategieën. Overzeese Chinezen die decennia lang niet hebben durven terugkeren naar China om daar te leven, kunnen na het lezen van de nationalistische propaganda in de overzeese editie van de *Ren Min Ri Bao* meer patriottisch worden dan de Chinezen die binnen China leven. Chinezen die geen “neen” durven te zeggen tegen welk beleid van de CCP dan ook, waren wreed genoeg om de ambassade en het consulaat van de V.S. in China te bestormen, met eieren en stenen te gooien en auto’s en vlaggen van de V.S. te verbranden, dit alles onder het mom van “nationalisme”.

Wanneer de CCP tegen een kwestie aanloopt die gehoorzaamheid van het volk vereist, gebruikt zij “patriottisme” en “nationalisme” om mensen in een korte tijd te mobiliseren. Voor kwesties met betrekking tot Taiwan, Hong Kong, Falun Gong, de botsing tussen een spionagevliegtuig van de V.S. en een Chinese straaljager, heeft de CCP de gecombineerde methode van collectieve hersenspoeling en terreur onder hoge druk gebruikt om mensen tot een oorlogszuchtige staat van geest te brengen. Deze methode is vergelijkbaar met die van de Duitse fascistten.

Door alle andere informatie te blokkeren is de hersenspoeling van de CCP ongelooflijk succesvol geweest. Alhoewel de Chinezen niet houden van de CCP, denken zij volgens verwrongen denkpatronen die hen door de CCP zijn ingeprent. Tijdens de Irakese oorlog geleid door de V.S. bijvoorbeeld, zijn vele mensen opgehitst door dagelijks naar de analyses op CCTV[9] te kijken. Zij hebben een sterk gevoel van haat en van wraak en hebben de wens om te vechten, terwijl ze tegelijkertijd een nieuwe oorlog vervloeken.

Schaamteloosheid – het plaatsen van de Partij boven het land en het dwingen van het volk om de Partij als zijn moeder te beschouwen

Één van de uitdrukkingen die de CCP vaak gebruikt om mensen te bedreigen is het “uitsterven van de Partij en het land”, daarbij “de Partij” vóór “het land” plaatsend. Het fundamentele principe van China is “dat er geen nieuw China zonder de CCP zou zijn.” Van kinds af aan zijn de mensen opgeleid om “naar de Partij te luisteren” en “zich als goede kinderen van de Partij te gedragen”. Zij bezongen de Partij met lof: “Ik beschouw de Partij als mijn moeder”, “Oh Partij, mijn dierbare moeder”, “De reddende genade van de Partij is dieper dan de oceaan”, “Liefde voor mijn vader en moeder kan liefde voor de Partij niet overtreffen”. [10] Zij zouden “gaan vechten waar de Partij ons heen leidt”. Toen de overheid rampenhulp aanbood, dankten de mensen “de Partij en de overheid” – eerst de Partij en daarna de overheid. Een militaire slogan luidt: “De Partij heeft de macht over het kanon”. Toen Chinese deskundigen het uniform voor rechters ontwierpen, zetten zij vier gouden knopen op de nekband van het uniform. Die knopen staan van boven naar beneden op een rij om de Partij, het volk, de wet en het land te symboliseren. Het betekent dat, zelfs al ben je de rechter, “de Partij” altijd boven “de wet”, “het land”, en “het volk” zal worden geplaatst.

“De Partij” is de allerhoogste macht in China geworden, en “het land” is de ondergeschikte van de Partij geworden. “Het land” bestaat voor “de Partij”, en van “de Partij” wordt gezegd dat het de belichaming van het volk en het symbool van “het land” is geworden. Liefde voor de Partij, de Partijleiders en het land is samengevoegd, hetgeen de fundamentele oorzaak is voor het feit dat nationalisme in China verwrongen is geworden.

Onder de subtiele maar aanhoudende invloed van het onderwijs en de propaganda van de CCP begonnen vele mensen, Partijleden of niet, de Partij met het land te verwarren, of zij er zich van bewust waren of niet. Zij zijn gaan accepteren dat het “belang van de Partij” aan alles superieur is en dat de “belangen van de Partij gelijk zijn aan de belangen van het volk en het land”. Het resultaat van deze indoctrinatie heeft het klimaat gecreëerd voor de Partij om de nationale belangen te verraden.

Het spelen van het ‘verkleedspel’ en het inkleden van misdaden als ‘grote prestaties’

De CCP heeft vele blunders in de geschiedenis gemaakt, maar zij heeft door middel van ‘herstel en rehabilitatie’ altijd de schuld doorgeschoven naar bepaalde individuen of groepen. Dit heeft niet alleen haar slachtoffers erg dankbaar gemaakt jegens de CCP, maar heeft de CCP tevens toegestaan zich volledig te onttrekken aan alle verantwoordelijkheid voor haar misdaden. De CCP beweert zelf om “niet alleen niet bang te zijn voor het maken van fouten, maar ook goed te zijn in het verbeteren ervan” [11] en dit is het magische toverdrankje van de CCP geworden waarmee zij herhaaldelijk aan aansprakelijkheid is ontsnapt. Aldus blijft de CCP voor altijd ‘groot, glorieus en correct’.

Misschien zal de CCP op een dag beslissen om de slachting op het Plein van de Hemelse Vrede en de reputatie van Falun Gong te herstellen. Maar dit zijn eenvoudigweg de machiavellistische

tactieken die de CCP gebruikt in een wanhopige poging om haar stervende bestaan te rekken. De CCP zal nooit de moed hebben om zich te bezinnen, haar eigen misdaden bloot te stellen, of voor haar eigen zonden te boeten.

VI. Door staatsterreur te gebruiken in haar poging om “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” te elimineren, toont de CCP haar doortrapte aard

De frauduleuze ‘zelfverbranding’ op het Plein van de Hemelse Vrede die door de CCP sekte in scène werd gezet, kan de CCP-leugen van de eeuw worden genoemd. Om Falun Gong te onderdrukken was de overheid zo pervers dat zij vijf mensen verleidde om zich voor te doen als beoefenaars van Falun Gong en hun nep-zelfverbranding op het Plein van de Hemelse Vrede te choreograferen. Door mee te doen in het complot tekenden deze vijf mensen zonder te weten hun eigen doodvonnis en werden ofwel ter plekke doodgeslagen ofwel achteraf vermoord. Slow-motion analyse van de zelfverbrandingsvideo die door CCTV publiek werd gemaakt, toont overduidelijk dat Liu Chunling, één van de zelfverbranders, ter plekke stierf na hard te zijn neergeslagen door een politieofficier. Andere gebreken in de film betreffen de zithouding van Wang Jingdong, de plastic fles (naar zeggen, gevuld met benzine) die zich nog intact tussen zijn knieën bevond nadat het vuur gedoofd was, het gesprek tussen een arts en het jongste slachtoffer Liu Siying, en de aanwezigheid van cameramannen die klaar stonden om alles op film op te nemen. Deze en andere feiten zijn voldoende om aan te tonen, dat het zelfverbrandingsincident oplichterij was die moedwillig in elkaar was gezet door het misdadige regime van ex-president en Partijleider Jiang Zemin, met als doel Falun Gong opzettelijk vals te beschuldigen.[12]

De CCP gebruikte verachtelijke en wrede methoden in haar afgekondigde campagne om Falun Gong uit te roeien. Zij eigende zich hierbij op onrechtmatige wijze de financiële middelen toe die de natie in de afgelopen twintig jaar van hervorming en opening van de grenzen had geaccumuleerd. Zij mobiliseerde de Partij, de overheid, het leger, de politie, spionnen, buitenlandse diplomaten en verschillende andere (overheids)organisaties. Zij beïnvloedde de wereldwijde mediaberichtgeving door een strikte informatieblokkade door te voeren met individuele high-tech controle. Zij deed dit alles om een vreedzame groep mensen die Falun Gong beoefenen, te vervolgen. Falun Gong is een traditionele Chinese vorm van *qigong* die lichaam, geest en moreel karakter verfijnt volgens de principes “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid”. Een dergelijke wrede vervolging van onschuldige mensen omwille van hun geloof toont de gedegenereerde aard van de CCP.

Geen schurk in de geschiedenis is zo verraderlijk en heeft zo erg gelogen als Jiang Zemin en de CCP. Zij gebruiken een skala aan leugens, die allen gericht zijn op het manipuleren van verschillende noties en ideeën die mensen hebben. Op deze manier worden de mensen gemakkelijk verleid om de leugens van de CCP te geloven, en kan de Partij haat opwekken jegens Falun Gong. Geloof men in wetenschap? De CCP zegt dat Falun Gong bijgelovig is. Vindt men politiek onaangenaam? De CCP zegt dat Falun Gong aan politiek doet. Benijdt men de rijken in China of overzees? De CCP zegt dat Falun Gong rijkdom verzamelt. Heeft men bezwaar tegen organisaties? De CCP zegt dat Falun Gong een strakke organisatie heeft. Is men de ziekelijke verering moe van persoonlijkheid die in China verscheidene decennia geduurd heeft? De CCP zegt dat Falun Gong iemand geestelijk in zijn macht wil hebben. Is men nationalistisch? De CCP zegt dat Falun Gong anti-China is. Is men bang voor onrust? De CCP zegt dat Falun Gong de stabiliteit verstoort. Vraagt men zich af of Falun Gong werkelijk “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” handhaaft? De CCP zegt dat Falun Gong noch waarachtig, noch mededogend noch verdraagzaam is. Zij verdraaide zelfs de logica door te beweren dat mededogen het verlangen kan opwekken om te doden.

Vertrouwt men erop dat de overheid dergelijke leugens niet zou verzinnen? De CCP verzint leugens die nog groter en schokkender zijn, van zelfmoorden tot zelfverbranding, van het vermoorden van familieleden tot seriemoordenaars – zoveel leugens dat je het moeilijk vindt om ze niet te geloven. Sympathiseert men met Falun Gong? De CCP verbindt iemands politieke evaluatie aan de vervolging van Falun Gong en degradeert de persoon, ontslaat hem, of neemt zijn bonus af indien Falun Gong beoefenaars uit het gebied waarvoor hij verantwoordelijk is, beroep aantekenen in Beijing. Zo wordt men gedwongen om een vijand van Falun Gong te worden.

De CCP heeft talloze Falun Gong beoefenaars ontvoerd en hen aan hersenspoelsessies onderworpen in een poging hen te dwingen hun oprechte geloofsovertuiging op te geven, zich af te keren van Falun Gong en te beloven te stoppen met de beoefening ervan. De CCP heeft diverse kwade manieren gebruikt om hen te overtuigen, waaronder het gebruiken van hun familieleden, carrière en onderwijs om hen onder druk te zetten, het onderwerpen aan diverse wrede martelingen en zelfs het straffen van hun familieleden en collega's. Falun Gong beoefenaars die met succes zijn gehersenspoeld worden op hun beurt gebruikt om andere beoefenaars te kwellen en te hersenspoelen. De wreedaardige CCP staat erop om goede mensen in duivels te veranderen en hen te dwingen een duister pad te bewandelen tot aan het einde van hun dagen.

VII. Het ongerechte socialisme met 'Chinese kenmerken'

De term 'Chinese kenmerken' wordt gebruikt om de misdaden van de CCP te verbergen. De CCP heeft al deze tijd beweerd dat zij haar succes in de revolutie van China te danken heeft aan de "integratie van Marxisme-Leninisme met de concrete werkelijkheid van de Chinese revolutie". De CCP heeft vaak de term 'kenmerk' misbruikt als ideologische steun voor haar grillige en doortrapte beleid.

Grillige en misleidende methoden

Onder een façade van 'Chinese kenmerken' is het enige wat de CCP verwezenlijkt heeft absurditeit.

Het doel van de revolutie van de CCP was publiek bezit van productiemiddelen, en zij heeft vele jonge mensen misleid lid te worden van de Partijorganisatie voor de idealen van communisme en eenheid. Velen van hen verraadden zelfs hun eigendom-bezittende families. Maar 83 jaar na het begin van de CCP is het kapitalisme teruggekeerd en pas nu is het een deel geworden van de CCP zelf, de CCP die oorspronkelijk sociale gelijkheid hoog in het vaandel hield.

Onder de kinderen en familieleden van leiders van de CCP zijn er vandaag de dag vele nieuwe kapitalisten met veel kapitaal, en vele leden van de Partij hebben gepoogd om tot deze groep van 'nouveau riche' (nieuwe rijken) toe te treden. De CCP elimineerde de landeigenaren en de kapitalisten in naam van de revolutie en eigende zich hun bezittingen toe. Nu zijn de leden van de nieuwe 'royalty' van de CCP door fraude en corruptie nog rijkere kapitalisten geworden. Zij die de Partij volgden tijdens de eerste revoluties verzochten nu: "Als ik de situatie van vandaag had gekend, dan zou ik het toen niet gevolgd hebben." Na verscheidene decennia van zweet en tranen realiseren zij dat zij de bezittingen van hun broeders en vaders evenals hun eigen leven eenvoudigweg aan de kwaadaardige CCP-sekte hebben toegewijd.

De CCP spreekt van de economische basis die de 'superstructuur'[13] bepaalt; in werkelijkheid is het de bureaucratische economische basis van de corrupte ambtenaren van de CCP die de 'superstructuur met harde onderdrukking' bepaalt. Het onderdrukken van het volk is daarom het basisbeleid van de CCP geworden.

Een ander onrechtvaardig kenmerk van de CCP toont zich in het veranderen van de definitie van culturele concepten, en vervolgens het gebruiken van deze herziende definities om mensen te bekritisieren en te overheersen. Het concept 'Partij' is een dergelijk voorbeeld. Sinds het begin der

tijden zijn partijen over de hele wereld opgericht. Alleen de Communistische Partij oefent macht uit voorbij het domein van een partijcollectief. Als iemand lid wordt van de Partij, zal zij alle aspecten van iemands leven controleren, met inbegrip van het geweten, het voortbestaan, en het privéleven. Wanneer zij politiek gezag wordt gegeven, controleert de CCP de maatschappij, de overheid en de staatsapparaten. Zij schrijft alle kwesties voor, van zaken zo belangrijk als wie de voorzitter van het land of de minister van Defensie zou moeten zijn, of welke verordeningen en regels gemaakt zullen worden, tot aan zaken zo klein als waar men zou moeten leven, met wie men kan huwen en hoeveel kinderen men mag hebben. De CCP heeft alle denkbare methoden van overheersing bijeengeraapt.

Onder het mom van dialektiek heeft de CCP het holistische denken, het logisch denkend vermogen en de onderzoekende geest van de filosofie volledig vernietigd. Terwijl de CCP spreekt over 'verdeling naar bijdrage', is het proces om 'sommige mensen toe te staan om als eerste rijk te worden' verwezenlijkt, samen met 'verdeling naar macht'. De CCP gebruikt de vermomming van 'het hartsgrondig dienen van het volk' om diegenen die vasthouden aan deze idealen te bedriegen en zij hersenspoelt en controleert hen vervolgens volledig om hen geleidelijk aan te veranderen in volgzaam werktuigen die 'de Partij hartsgrondig dienen' en die zich niet voor het volk durven uit te spreken.

Een machiavellistische Partij met 'Chinese kenmerken'

Door het principe te gebruiken dat de belangen van de Partij alle andere overwegingen overtreffen, heeft de CCP de Chinese maatschappij met de middelen van een kwaadaardige sekte vervormd en heeft daarmee een waarlijk belachelijk wezen gecreëerd. Dit wezen verschilt van elke andere staat, overheid of organisatie. Haar principe is het hebben van geen principe; er bevindt zich geen oprechtheid achter haar 'glimlachen'. Goedhartige mensen kunnen de CCP echter niet begrijpen. Zich baserend op universele morele waarden, kunnen zij zich niet voorstellen dat een dergelijke kwaadaardige entiteit een land kan vertegenwoordigen. De CCP vestigde zichzelf temidden van andere naties in de wereld onder het mom van 'Chinese kenmerken'. De 'Chinese kenmerken' zijn een eufemisme geworden voor 'de schurkachtige kenmerken van de CCP'.

Met de 'Chinese kenmerken' werd het "verlamde kapitalisme" van China omgezet in "socialisme"; "werkloosheid" werd "wachten op werkgelegenheid"; van werk "ontslagen worden" werd "buiten dienst" zijn; "armoede" werd het "beginstadium van socialisme"; en de rechten van de mens en de vrijheid van meningsuiting en geloof werden afgezwakt tot slechts het recht om te overleven.

De Chinese natie bevindt zich in een ongekende morele crisis

In het begin van de jaren 1990 was er een populair gezegde in China: "Ik ben een schurk en ik ben van niemand bang." Dit is het trieste gevolg van verscheidene decennia aan kwaadaardig bewind van de CCP, van het opleggen van corruptie aan de natie. De schijnwelvaart van de Chinese economie gaat hand in hand met de snel dalende moraliteit in alle geledingen van de maatschappij.

De volksvertegenwoordigers van het Chinese volk spreken tijdens het volkscongres veelvuldig over de kwestie van 'eerlijkheid en vertrouwen'. In de toelatingsexamens van de universiteit moeten de studenten over eerlijkheid en vertrouwen schrijven. Dit geeft aan dat gebrek aan vertrouwen en eerlijkheid, en een daling in moraliteit een onzichtbare maar alomtegenwoordige crisis in de Chinese maatschappij is geworden. Corruptie, fraude, nepproducten, misleiding, kwaadwilligheid en maatschappelijk gedegeneerde morele waarden zijn een alledaags verschijnsel. Er is niet langer enige vorm van vertrouwen tussen mensen.

Is voor degenen die beweren tevreden te zijn met een betere levensstandaard, stabiliteit in hun leven niet hun primaire zorg? Wat is de belangrijkste factor voor sociale stabiliteit? Het is moraliteit. Een maatschappij met vervallen moraliteit kan onmogelijk veiligheid en zekerheid verstrekken.

De CCP heeft tot nu toe bijna alle traditionele godsdiensten neergeslagen en het traditionele waardesysteem ontmanteld. De gewetenloze manier waarop de CCP rijkdom verwerft en mensen bedriegt heeft effect op de hele maatschappij gehad. Het heeft de maatschappij corrupt gemaakt en de mensen tot schurkachtig gedrag aangezet. De CCP die met onoprechte middelen regeert, heeft uiteindelijk een corrupte maatschappij nodig als omgeving om te overleven. Dat is de reden waarom de CCP alles probeert om de mensen tot haar niveau te verlagen en zo de Chinese mensen in verschillende mate tot samenzweerders probeert om te vormen. Dit is hoe de misleidende aard van CCP de morele fundering vernietigd die het Chinese volk lang heeft onderhouden.

Besluit

“Het is gemakkelijker om rivieren en bergen te veranderen dan om iemands aard te veranderen.”[14] De geschiedenis heeft aangetoond dat telkens wanneer de CCP haar grip wat verslapt, zij dit doet zonder de intentie het volk helemaal van haar grip te bevrijden. Na de Grote Hongersnood van de vroege jaren 1960 nam de CCP het programma ‘Drie vrijheden en één overeenkomst’ (San Zi Yi Bao)[15] in gebruik in een poging de landbouwproductie te herstellen, maar zonder de bedoeling om de ‘slaven’-status van de Chinese boeren te veranderen. De ‘economische hervorming’ en de ‘liberalisering’ in de jaren 1980 weerhield de CCP er niet van in 1989 het slagingsmes te heffen tegen haar eigen mensen. In de toekomst zal de CCP haar façade blijven wijzigen, maar haar onrechtvaardige aard zal niet veranderen.

Sommige mensen denken dat het verleden tot het verleden behoort, dat de situatie is veranderd, en dat de CCP nú niet de CCP van toen is. Sommigen kunnen met de valse vertoningen tevreden worden gesteld en zelfs ten onrechte geloven dat de CCP zich heeft gebeterd, in een proces van hervorming is, of de intentie heeft verbeteringen te maken. Zij kunnen slechte ervaringen met de CCP uit het verleden voortdurend verdringen. Dit alles biedt de bende schurken van de CCP slechts de kans om te overleven en de mensheid te blijven bedreigen.

Alle inspanningen van de CCP zijn erop gericht om het volk het verleden te doen vergeten. Alle strijd onder het volk is een herinnering aan de onrechtvaardigheden die het volk door toedoen van de CCP heeft gekend.

In feite is de geschiedenis van de CCP er één die het geheugen van het volk heeft uitgewist, een geschiedenis waarin de kinderen niet de ware ervaringen van hun ouders kennen, een geschiedenis waarin honderden miljoenen burgers het enorme conflict verdragen om ofwel het verleden van de CCP te vervloeken, ofwel hoop te houden voor de toekomst van de CCP.

Toen het kwade spook van het communisme deze wereld binnenkwam, liet de Communistische Partij het tuig van de maatschappij los en gebruikte zij de opstand van het gespuis om politieke macht te grijpen en te handhaven. Wat zij door middel van bloedbaden en tirannie heeft gedaan, is het vestigen en handhaven van despotisme in de vorm van ‘Partijbezetenheid’. Door de zogenaamde ideologie te gebruiken van de ‘strijd’ die zich verzet tegen de natuur, de wetten van de hemel, de menselijke natuur en het universum, vernietigt zij het menselijke geweten en goedmoedigheid, en vernietigt zij verder de traditionele beschaving en moraliteit. Zij heeft bloedige slachtingen en gedwongen hersenspoeling gebruikt om een kwaadaardige communistische sekte tot stand te brengen en heeft daarbij een natie gecreëerd met een verwrongen denkwijze om zo het land te kunnen regeren.

Door de hele geschiedenis van de CCP heen zijn er gewelddadige perioden geweest waarin de rode verschrikking haar piek bereikte en benarde perioden waarin de CCP maar net aan haar ondergang ontsnapte. Elke keer wendde de CCP haar sluwe methoden volledig aan om zich aan een crisis te onttrekken, alleen maar om op een volgende ronde van geweld af te stevenen, daarbij voortdurend het Chinese volk bedriegend.

Wanneer het volk de snode aard van de CCP zal erkennen en zich verzet tegen haar misleidende valse beelden, zal het einde gekomen zijn voor de CCP met haar gewetenloze aard.

In vergelijking met de 5000 jaar oude geschiedenis van China is het 55 jaar oude bewind van de CCP in een tel voorbij. Voordat de CCP tot stand kwam, had China de prachtigste beschaving gecreëerd in de geschiedenis van de mensheid. Met de buitenlandse invasie en China's binnenlandse problemen greep de CCP haar kans om verwoesting uit te storten over de Chinese natie. Zij heeft tientallen miljoenen het leven ontnomen, talloze families vernietigd en de ecologische middelen waar China's overleving van afhangt, opgeofferd. Nog veel verschrikkelijker is de bijna totale vernietiging van China's morele fundering en ondergang van haar rijke culturele tradities.

Wat zal de toekomst van China zijn? Welke richting zal China nemen? Zulke ernstige vragen zijn te ingewikkeld om in een paar woorden te bespreken. Nochtans is één ding zeker: als er geen wederopbouw komt van de moraliteit van de natie, geen herstel van een harmonieuze samenleving tussen mens en natuur, en tussen mens, hemel en aarde, als er geen geloof of cultuur is voor een vreedzame samenleving van mensen onderling, dan zal het voor de Chinese natie onmogelijk zijn om een rooskleurige toekomst tegemoet te zien.

Na verscheidene decennia van hersenspoeling en onderdrukking heeft de CCP haar manier van denken en haar norm voor goed en kwaad in de levens van de Chinese mensen ingeprent. Dit heeft het volk ertoe geleid om de verdorvenheid en het bedrog van de CCP te accepteren en te rationaliseren. Het volk is aldus deel uit gaan maken van de valsheid van de CCP en heeft de ideologische basis verschaft voor het voortbestaan van de CCP.

Het elimineren van de kwade doctrines die door de CCP in onze levens werden ingeprent, het onderscheiden van de volslagen gewetenloze aard van de CCP, en het herstellen van onze menselijke natuur en geweten – al deze vormen de eerste en noodzakelijke stap op weg naar een geleidelijke overgang naar een maatschappij vrij van de Communistische Partij.

Of deze weg standvastig en vreedzaam kan worden bewandeld zal afhangen van de veranderingen die iedere Chinese burger in zijn hart maakt. Ook al schijnt de CCP alle middelen en gewelddadige apparatuur in het land te bezitten, als elke Chinese burger in de kracht van de waarheid gelooft en moraliteit hooghoudt, dan zal het kwaadaardige spook van de CCP het fundament van haar bestaan verliezen. Alle middelen zouden onmiddellijk kunnen terugkeren naar de handen van de rechtschapenen. Dat is het moment waarop de wedergeboorte van China zal plaatsvinden.

Alleen zonder de Chinese Communistische Partij zal er een nieuw China zijn.

Alleen zonder de Chinese Communistische Partij is er hoop voor China.

Zonder de Chinese Communistische Partij zal het oprechte en goedwillige Chinese volk de historische rijkdom van China opnieuw doen rijzen.

Voetnoten

- [1] Volgens de traditionele Confucianistische gedachte regeren keizers of koningen volgens het mandaat van de hemel, en om zo een dergelijk gezag gegeven te worden, dienen hun morele verwezenlijkingen overeen te stemmen met die opperste verantwoordelijkheid. Bij Mencius kan ook een gelijkaardige gedachte worden gevonden. Toen er in het vers “Wie verleent de monarchistische macht?” werd gevraagd wie het land en het regerende gezag aan keizer Shun verleende, zei Mencius: “Het was de hemel.” Het idee van de goddelijke oorsprong van macht kan ook in de westelijke Christelijke traditie worden gevonden. In de verzen 13:1 uit *De*

Bijbel (King James versie) vindt men bijvoorbeeld: “Laat elke ziel onderworpen zijn aan de hogere machten. Want er is geen macht buiten die van God: de machten die er zijn worden verordend door God.”

- [2] ‘Één centrum’ verwijst naar economische ontwikkeling, terwijl de ‘twee basispunten’ het volgende zijn: handhaving van de vier basisprincipes (de socialistische weg, de dictatuur van het proletariaat, de leiding van de CCP, het Marxisme-Leninisme en de Gedachte van Mao) en doorgaan met het beleid van hervorming en openen van de grenzen.
- [3] Gegevens komen uit een rapport van het Xinhua Persbureau op 4 maart 2004.
- [4] *Mu* is een oppervlakte-eenheid die in China wordt gebruikt. Één mu is 6,7 are.
- [5] Gegevens komen uit een rapport van het *Xinhua Persbureau* op 29 Februari 2004.
- [6] Het ‘Drie ‘Zonder’ Principe’ kwam ook voor in het verleden. In 1979 stelde Deng Xiaoping een ‘Drie ‘Zonder’ Principe’ voor om mensen aan te moedigen hun meningen te uiten: zonder etikettering, zonder aanvallen, en zonder het muggenziften op fouten. Dit zou het volk eraan moeten herinneren dat Mao ook de intellectuelen in de jaren 1950 aanmoedigde, hetgeen gevolgd werd door de wreedaardige vervolging van hen die hun meningen uitten. Het nu onlangs voorgestelde ‘Drie ‘Zonder’ Principe’ verwijst naar “ontwikkeling zonder debatten, vordering zonder strijd, en vooruitgang zonder tevredenheid over het achterblijven”.
- [7] Basiswet Artikel 23 van Hong Kong werd door de overheid van Hong Kong in 2002 voorgesteld onder druk van Beijing. Het artikel vertegenwoordigde een ernstige erosie van vrijheid en mensenrechten in Hong Kong, wat het ‘één land, twee systemen’ beleid dat door de CCP werd beloofd ondermijnde. Er was wereldwijde tegenkanting tegen Artikel 23 en het werd uiteindelijk ingetrokken in 2003.
- [8] Liu Shaoqi, voorzitter van China tussen 1959 en 1968, werd beschouwd als de opvolger van Mao Zedong. Tijdens de Culturele Revolutie (1966-1976) werd hij vervolgd als verrader, spion, en overloper. Hij stierf in 1969 na ernstig misbruikt te zijn tijdens zijn opsluiting door de CCP.
- [9] CCTV (het Chinese Centrale Televisiestation) is eigendom van en wordt direct beheerst door de centrale overheid. Het is het belangrijkste televisiestation op het Chinese vasteland.
- [10] Deze geciteerde uitdrukkingen zijn titels van liederen die tijdens het Mao tijdperk in de jaren 1960 en de vroege jaren 1970 werden geschreven en gezongen.
- [11] Mao zei ooit dat wij bang zijn om fouten te maken en bezorgd zijn ze te verbeteren.
- [12] Op 23 januari 2001 vond het zogenaamde ‘zelfverbrandingsincident’ plaats op het Plein van de Hemelse Vrede in Beijing. Het betreft een geënceneerd incident dat deel uitmaakt van de CCP's lasterpropaganda tegen Falun Gong. Voor meer informatie over dit incident en een gedetailleerde analyse, zie:
<http://www.faluninfo.nl/article/all/200503/1111824439.html> (in het Nederlands).
<http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html> (in het Engels).
- [13] Superstructuur in de context van de Marxistische sociale theorie verwijst naar de manier van interactie tussen de menselijke subjectiviteit en de materiële substantie van de maatschappij.
- [14] Dit is een Chinees gezegde dat de duurzaamheid van iemands aard bevestigt. Het gezegde wordt ook vertaald als “de vos kan wel zijn huid maar niet zijn gewoonten veranderen”.
- [15] Het economische hervormingsbeleid, bekend als het programma ‘Drie vrijheden en één overeenkomst’ (San Zi Yi Bao) dat door Liu Shaoqi, toen President van China, werd voorgesteld. Het programma stipuleerde landpercelen voor privégebruik, vrije markten, ondernemingen met totale verantwoordelijkheid voor hun eigen winsten en verliezen en het bepalen van productiequota's op huishoudbasis.

(Laatste revisie: 12 juni 2005)